

привщица, Тетевенъ, Тръвна, Калоферъ. Нѣкои били и по два пѣти опожарявани, разграбвани. Обсаждали и Котелъ, но тамъ желѣзната ржка на Божилъ Чорбаджи давала героиченъ отпоръ.

Но какъ е могълъ да се преобрази вѣр-
лия кърджалия Инд жето - дѣсната ржка на
крѣвопиеца Кара-Феизъ, да стане възпѣтъ на-
роденъ войвода — Инже войвода, за когото
плаче гората. Народътъ ни е оставилъ една
отъ най-хубавитѣ народни пѣсни, въ която е
възкресенъ народния хайдутинъ и гората, за-
крилницата на великия български синъ:

Заплакала е гората,
гората и планината,
и на гората листата,
отъ кладенцитѣ водата,
и отъ гората пилцитѣ,
заради Индже войвода . . .
Де да е Индже да дойде —
гората е пълна съ хайдути . . .
Скрий ли се въ нея хайдутинъ —
никому дума не дума,
Хайдутинъ гласътъ му чува —
единъ презъ други бѣгаха.
Тогазъ се гора зарадва
и отъ гората листата,
и отъ гнѣздата пилцитѣ,
отъ кладенцитѣ водата¹⁾).

¹⁾ Народната пѣсенъ е записана въ Македония,
1855 г. Вж. Дим. и К. Миладинови, Български на-